

Kymmenyksesot

Alan Iván Ruiz Ontiveros
(Perustuu tositahtumaan)

Sofía heräsi varhain. Tämä päivä oli hyvin serityinen. Hän aikoi myydä sitruunamehua tätinsä ja setänsä autotallissa pidettävällä kirpputorilla! Mamá oli tehnyt hänelle suuren kannullisen mehua.

Sofía teki kyltin. Hän kirjoitti siihen oranssein

ja keltaisin kirjaimin "Sitruunamehua!" Hän teippasi kyltin kiinni pieneen pöytään. Sitten hän istuutui odottamaan.

Pian ohi kulki mies. "Voinko saada kupillisen?" mies kysyi. Hän pani muutamman peson Sofían purkkiin.

"Totta kai!" Sofía sanoi. Hän kaatoi miehelle kupillisen mehua.

Vähän kerrallaan ihmisiä tuli katsomaan kirpputoria. Ja vähän kerrallaan he ostivat maukasta mehua. Aamu kului mukavasti. Pian kaikki mehu oli loppu.

Sofía ravisti purkkiaan. Pesot kilisivät. Hänellä oli niitä paljon!

"Hyvin tehty!" papá sanoi.

Sofíalla ei ollut koskaan aiemmin ollut niin paljon rahaa. "Minä aion ostaa jojon!"

Papá hymyili. "Tiedätkö, mitä mamá ja minä teemme, kun me ansaitsemme rahaa?"

Sofía pudisti päätään.

"Me maksamme kymmenykset", papá sanoi. "Taivaallinen Isä on antanut meille kaiken. Hän pyytää, että me annamme hänelle pienen osan takaisin. Me maksamme kymmenykset, koska me rakastamme Häntä."

Sofía hymyili. Hän halusi osoittaa taivaalliselle Isälle, että hänkin rakasti taivaallista Isää.

Papá auttoi Sofíaa laskemaan pesonsa. Aina kun Sofía laski kymmenen, hän pani kirjekuoreen yhden peson. Papá auttoi häntä kirjoittamaan summan pienelle valkoiselle paperille. He panivat paperin kirjekuoreen pesojen kanssa. Sitten he sulkiivat kirjekuoren. Sofía aikoi antaa sen piispalle huomenna kirkossa.

"Miltä sinusta tuntuu?" papá kysyi Sofíalta.

"Oikein onnelliselta! Ja minulla on vielä rahaa jojon." Sofíasta tuntui, että taivaallinen Isä oli iloinen hänen valinnastaan. ●

Kirjoittaja asuu Chihuahuassa Meksikossa.

KUVITUS CONSTANZA BASALUZZO

